

We Lwowie, dnia 1. maja 1900.

Aleg. 157

Sprawozdanie

Komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 24. kwietnia 1900 LW. 24.796/900 w przedmiocie petycji gminy król. stoł. miasta Lwowa o nadanie jej ustawy wodociągowej.

Wysoki Sejmie!

Gmina stoł. miasta Lwowa urządza w obrębie tego miasta wodociągi kosztem około 6,000.000 koron, a roboty tak daleko już postąpiły, iż otwarcie wodociągu jeszcze w roku bieżącym będzie możliwem.

Na pokrycie tych kosztów miasto Lwów zaciągnęło lub w najbliższym czasie zaciągnie pożyczki, za które kraj przyjął na siebie gwarancję. Aby gmina miasta Lwowa mogła przedsięwziąć tak znaczną inwestycję i miała możność osiągnięcia celów dla których wodociągi się zaprowadza, mianowicie: poprawienie stosunków zdrowotnych, czystości i bezpieczeństwa publicznego, potrzebną jest specjalna ustawa, podobna do tych, jakie dla innych miast tak w kraju naszym jakoteż w innych krajach koronnych i za granicą, które wodociągi zaprowadziły, nadane zostały.

Celem takich ustaw jest z jednej strony możność zmuszenia ludności do korzystania z wodociągów, z drugiej zaś strony przysporzenia gminie środków do oprocentowania i amortyzacji pożyczek w celu urządzenia wodociągów zaciągniętych i pokrycia kosztów utrzymania wodociągu.

W tym drugim kierunku wydanie takiej ustawy leży także w interesie skarbu krajowego, który za pożyczki gwarantuje.

Rada miasta Lwowa uchwaliła taką ustawę zgodnie z przepisami statutu swego z dnia 14. października 1870 Nr. 79 Dz. u. kr., ogłosiła uchwalony projekt, a następnie przedłożyła go wraz z wniesionymi z pośród ludności protestami i uwagami — Wydziałowi krajowemu dla wyjednania u Wysokiego Sejmu uchwalenia tej ustawy.

Wskutek tego Wydział krajowy przedłożył Wysokiemu Sejmowi sprawozdaniem z dnia 24. kwietnia 1900 LW. 24.796/1900 projekt do ustawy wodociągowej dla król. stoł. miasta Lwowa, który uchwałą sejmową z dnia 28. kwietnia 1900 Ls. 3.505 Komisji gminnej przekazany został.

Już po uchwaleniu sprawozdania z dnia 24. b. m. Wydział krajowy otrzymał dalsze protesta przeciw projektowanej ustawie, które również Komisji gminnej udzielone zostały.

Projekt do ustawy przez Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi przedłożony różni się od uchwalonej przez Radę miasta Lwowa ustawy — (pominawszy kilka drobnych stylistycznych zmian) — tylko w tem, że Wydział krajowy dodał nowy paragraf (§. 4.) postanawiający, iż „w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, może Rada miasta Lwowa uwolnić właściciela od obowiązku w §. 1. ust. pierwszy określonego“ (t. j. od obowiązku połączenia swego domu z wodociągiem miejskim) „lub przyznać mu odpowiednie ułatwienia“.

Tym paragrafem czyni się po części zadość podniesionym w protestach zarzutom przeciw bezwarunkowemu obowiązkowi właścicieli połączenia swych domów z wodociągiem miejskim, nadając Radzie miejskiej możność w poszczególnych wypadkach stanowić wyjątki.

Dalej idących postanowień w tym kierunku Wydział krajowy nie uważał za pożądane, albowiem dałyby one tylko powód do licznych sporów, rekursów i rozpraw, któreby

ostateczne wejście w życie tak zbawiennego i ze wszechmiar pożądanego zakładu, jakim są wodociągi miejskie, w nieskończoność przewlekały; z drugiej zaś strony przypuścić należy, że Rada miejska, przez ludność miejską wybrana, nie zechce własnych wyborców szykanować i krzywdzić, lecz z postanowień projektowanego przez Wydział krajowy §. 4. sprawiedliwy i rozumny zrobi użytek.

W sprawozdaniu swoim Wydział krajowy przedstawia, przeciw którym postanowieniom ustawy przez Radę miasta Lwowa uchwalonej skierowane są inne zarzuty wniesionych protestów, uwag i przedstawień, i wykazuje, że te zarzuty są bezpodstawne i na uwzględnienie nie zasługują.

Komisya gminna zbadawszy całą sprawę, zgadza się zupełnie z zasadami i zapatrywaniami w sprawozdaniu Wydziału krajowego wyrażonemi, a gdy to sprawozdanie daje dokładny i rzeczowy obraz całego stanu rzeczy, Komisya sądzi, że dalsze wywody są zbędne, i że treść sprawozdania Wydziału krajowego, która Wysokiemu Sejmowi jest znana, zupełnie wystarcza na uzasadnienie i usprawiedliwienie przedłożonego projektu do ustawy.

Komisya od siebie tylko dodaje, że dalsze protesta, które weszły do Wydziału krajowego po uchwaleniu sprawozdania z dnia 24. kwietnia b. r. (a jest ich 4) prócz ogólnikowych zastrzeżeń żadnego nowego uzasadnionego lub uwzględnienia godnego zarzutu nie zawierają.

Dlatego Komisya gminna wnosi zgo nie z Wydziałem krajowym:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony $\frac{1}{2}$. projekt do ustawy.

Zast. przewodniczącego:

Zaleski.

Sprawozdawca:

Fruchtman.

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w król. stoł. mieście Lwowie połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu tej gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych na urządzenie, utrzymanie i rozszerzenie wodociągu miejskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Każdy właściciel domu położonego w obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub dotyczącym placu, połączyć dom swój z tym wodociągiem.

Połączenie domów z wodociągiem nastąpić ma podług przepisów regulaminu technicznego (§. 10.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§. 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu trzech lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub odnośnym placu.

Jeśli właściciel nie wykona tego połączenia w tym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i stratę.

Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§. 3.

Koszta doprowadzenia wody od wodociągu miejskiego aż do granicy realności, ponosi gmina miasta Lwowa, koszta zaś dalszego połączenia i wewnętrznego urządzenia ponosi właściciel realności; gmina jednak wykonuje część tego połączenia od granicy realności aż do odległości jednego metra po za wodomierz na koszt właściciela.

W domach, w których na razie nie będzie wodomierzy, orzecznie Magistrat, jak daleko część tego połączenia od granicy realności, gmina wykona na koszt właściciela.

§. 4.

W wypadkach na uwzględnienie zasługujących, może Rada miasta uwolnić właściciela od obowiązku w §. 1. ustęp pierwszy określonego lub przyznać mu odpowiednie ułatwienie.

Przeciwko odnośnej jednak uchwale Rady miasta nie przysługuje stronie prawo wnoszenia rekursu.

§. 5.

Na pokrycie kosztów urządzenia, utrzymania i administracji wodociągu miejskiego, tudzież rozszerzenia sieci rur wodociągowych, przysłużyła gminie król. stoł. miasta Lwowa prawo pobierania przez czas spłacania pożyczek komunalnych, zaciągniętych na cele wodociągowe, aż do zupełnego ich umorzenia, licząc od dnia oddania wodociągów do użytku publicznego, od budynków w obrębie gminy przy wodociągu położonych:

a) Podatku gminnego aż do wysokości 5% od zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej.

Od czynszu ze sklepów bez mieszkań wymiar tego podatku ma wynosić najwyżej 2,5%.

b) Opłaty aż do wysokości 10 halerzy od metra kwadratowego zabudowanej powierzchni we wszystkich kondygnacjach (bez strychów — o ile nie są zamieszkałe) w budynkach niepodlegających podatkowi domowo-czynszowemu, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, miejskich, dworcach kolejowych i t. p.

Od tej opłaty wolne są wszelkie szpitale, kliniki, zakłady ubogich, kalek, nieuleczalnych i t. p. ściśle dobroczynne.

c) Opłaty za spotrzebowanie wody w budynkach wyżej pod b) wymienionych, według ceny jednostkowej ustanowionej w taryfie.

d) Opłaty stosownie do ceny jednostkowej za jeden metr sześcienny wody podług taryfy, za użycie wody do celów przemysłowych, jako to łazienek, hoteli, kawiarni, ogrodów i t. p., jakoteż w budynkach, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że zapotrzebowanie wody jest stosunkowo wyższe, aniżeli to podatkowi gminnemu od czynszu najmu odpowiada.

Podatek gminny od czynszów a) i opłaty b), c), d), nie obciążają realności położonych przy ulicach lub placach, przy których na razie nie będą umieszczone rury wodociągowe, dopóki to nie nastąpi.

§. 6.

W granicach oznaczonych §. 5. a) i b) i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 5. c) i d), ma Rada miejska ustanowić corocznie wysokość gminnego podatku i opłaty (§. 5. a) i b).

§. 7.

Podatek gminny, od czynszów (§. 5. a) i opłaty za używanie wody (§. 5. b), c), d) mają ponosić lokatorowie względnie używający wody.

Właściciele realności lub uprawnieni zarządcy winni imieniem gminy pobierać ten podatek a względnie opłaty od obowiązanych do ich ponoszenia.

Sposób uiszczania tego podatku i opłat określi regulamin (§. 10.).

§. 8.

Podatek gminny i opłaty (§. 7.) ściągane będą w obrębie gminy od obowiązanych do ich ponoszenia podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§. 9.

Odpisanie rządowego podatku domowo-czynszowego wskutek opróżnienia mieszkania pociąga za sobą odpisanie podatku gminnego.

§. 10.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfę opłat (§. 4. c) i d), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 7.), i w ogóle wszelkie roz-

porządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy co do używania wody i wynagrodzenia za używanie wodomierzy uchwali Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu taryfy i rozporządzeń wykonawczych.

§. 11.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
